

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

29 ianuarie 2020*

„Trimitere preliminară – Agricultură – Protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare – Denumirea de origine protejată «Comté» – Modificare minoră a caietului de sarcini al unui produs – Cerere de modificare care face obiectul unei acțiuni în fața instanțelor naționale – Jurisprudență a instanțelor naționale potrivit căreia acțiunea rămâne fără obiect atunci când Comisia Europeană a aprobat modificarea – Protecție jurisdicțională efectivă – Obligația de a se pronunța asupra acțiunii”

În cauza C-785/18,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța) prin decizia din 14 noiembrie 2018, primită de Curte la 14 decembrie 2018, în procedura

GAEC Jeanningros

împotriva

Institut National de l'origine et de la qualité (INAO),

Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation,

Ministre de l'Économie et des Finances,

intervenient:

Comité interprofessionnel de gestion du Comté,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul M. Vilaras, președinte de cameră, domnii S. Rodin (raportor) și D. Šváby, doamna K. Jürimäe și domnul N. Piçarra, judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru guvernul francez, de D. Colas, de A.-L. Desjonquères și de C. Mosser, în calitate de agenți;

* Limba de procedură: franceza.

– pentru Comisia Europeană, de D. Bianchi și de I. Naglis, în calitate de agenți,
după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 26 septembrie 2019,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 53 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2012, L 343, p. 1), a articolului 6 din Regulamentul delegat (UE) nr. 664/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2013 de completare a Regulamentului nr. 1151/2012 (JO 2014, L 179, p. 17) și a articolului 10 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei din 13 iunie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1151/2012 (JO 2014, L 179, p. 36), coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între GAEC Jeanninen, grupare agricolă de exploatare în comun, pe de o parte, și Institut national de l'origine et de la qualité (INAO) (Institutul Național privind Originea și Calitatea, Franța), ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation (ministrul agriculturii și alimentației, Franța) și ministre de l'Économie et des Finances (ministrul economiei și finanțelor, Franța), pe de altă parte, în legătură cu modificarea caietului de sarcini al denumirii de origine protejate (DOP) „Comté”.

Cadrul juridic

- 3 Considerentul (58) al Regulamentului 1151/2012 are următorul cuprins:

„Pentru a asigura faptul că denumirile de origine, indicațiile geografice și specialitățile tradiționale garantate îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul regulament, cererile ar trebui examinate de autoritățile naționale din statul membru în cauză, în conformitate cu dispozițiile comune minime, printre care se numără o procedură națională de opoziție. Comisia ar trebui să examineze ulterior cererile, pentru a se asigura că nu există erori flagrante și că au fost luate în considerare legislația Uniunii și interesele părților interesate din afara statului membru în care se depune cererea.”

- 4 Articolul 7 din acest regulament, intitulat „Caietul de sarcini”, prevede la alineatul (1):

„(1) O denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată trebuie să fie conformă cu un caiet de sarcini care să includă cel puțin:

- (a) denumirea care urmează a fi protejată ca denumire de origine sau indicație geografică, astfel cum este folosită în limbajul comercial sau în limbajul comun, și numai în limbile care sunt sau au fost folosite în mod tradițional în descrierea unui produs specific în zona geografică delimitată;
- (b) descrierea produsului, inclusiv materiile prime, dacă este cazul, precum și principalele caracteristici fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice ale produsului;
- (c) definirea zonei geografice delimitate cu privire la legătura menționată la litera (f) punctul (i) sau punctul (ii) a prezentului alineat și, dacă este cazul, detalii care să indice respectarea condițiilor prevăzute la articolul 5 alineatul (3);

- (d) dovada faptului că produsul este originar din zona geografică delimitată menționată la articolul 5 alineatul (1) sau (2);
 - (e) descrierea metodei de obținere a produsului și, după caz, a metodelor locale autentice și invariabile, precum și a informațiilor legate de ambalare, atunci când grupul solicitant stabilește și oferă o justificare suficientă, specifică produsului, pentru care ambalarea trebuie să aibă loc în zona geografică delimitată în scopul de a păstra calitatea, de a garanta originea sau de a asigura controlul, ținând seama de legislația Uniunii, în special de legislația privind libera circulație a mărfurilor și libera furnizare a serviciilor;
 - (f) elemente care să stabilească:
 - (i) legătura dintre calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic menționat la articolul 5 alineatul (1); sau
 - (ii) după caz, legătura dintre o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a produsului și originea geografică menționată la articolul 5 alineatul (2);
 - (g) numele și adresa autorităților sau, dacă sunt disponibile, numele și adresa organismelor care verifică respectarea dispozițiilor caietului de sarcini, în temeiul articolului 37, precum și sarcinile precise ale acestora;
 - (h) orice normă specifică de etichetare a produsului în cauză.”
- 5 Articolul 49 din regulamentul menționat, intitulat „Cererile de înregistrare a denumirilor”, prevede la alineatele (2)-(4):

„(2) [...]

Statul membru examinează cererea prin mijloace adecvate, pentru a se asigura că este justificată și că îndeplinește condițiile sistemului respectiv.

(3) În cadrul controlului prevăzut la alineatul (2) al doilea paragraf din prezentul articol, statul membru inițiază o procedură națională de opoziție prin care asigură publicarea adecvată a cererii și stabilește o perioadă rezonabilă în care orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim și care este stabilită sau își are reședința pe teritoriul său poate depune o opoziție față de cerere.

[...]

(4) Dacă consideră, după evaluarea opoziției primite, că sunt îndeplinite cerințele prezentului regulament, statul membru poate adopta o decizie favorabilă și transmite Comisiei un dosar de cerere. În acest caz, statul membru informează Comisia cu privire la opozițiile admisibile primite din partea unei persoane fizice sau juridice care a comercializat produsele în cauză în mod legal prin utilizarea continuă a denumirilor în cauză pe o perioadă de cel puțin cinci ani înainte de data publicării menționată la alineatul (3).

Statul membru se asigură că decizia sa favorabilă este făcută publică și că orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim are posibilitatea unei căi de atac.

[...]”

- 6 Articolul 50 alineatul (1) din același regulament prevede:

„Comisia examinează, prin mijloace adecvate, eventualele cereri primite în temeiul articolului 49, pentru a se asigura că sunt justificate și că îndeplinesc condițiile sistemului respectiv. [...]

- 7 Articolul 53 din Regulamentul nr. 1151/2012, intitulat „Modificarea unui caiet de sarcini”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Un grup care are un interes legitim poate solicita aprobarea unei modificări a caietului de sarcini.

Cererile trebuie să descrie și să motiveze modificările solicitate.

(2) Atunci când modificarea presupune una sau mai multe modificări care nu sunt minore ale caietului de sarcini, cererea de modificare trebuie să urmeze procedura prevăzută la articolele 49-52.

Cu toate acestea, dacă modificările propuse sunt minore, Comisia aprobă sau respinge cererea. În cazul aprobării unor modificări care implică o modificare a elementelor menționate la articolul 50 alineatul (2), Comisia publică elementele respective în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru ca o modificare să fie considerată minoră în cazul sistemului de calitate descris la titlul II, aceasta nu trebuie:

- (a) să se refere la caracteristicile esențiale ale produsului;
- (b) să modifice legătura menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (f) punctul (i) sau punctul (ii);
- (c) să includă o schimbare a denumirii sau a unei părți a denumirii produsului;
- (d) să afecteze zona geografică definită; sau
- (e) să genereze restricții suplimentare în ceea ce privește comercializarea produsului sau a materiilor prime.

[...]”

- 8 Articolul 6 din Regulamentul delegat nr. 664/2014, intitulat „Modificările caietului de sarcini”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Cererea pentru o modificare a caietului de sarcini care nu este minoră, astfel cum se menționează la articolul 53 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, conține o descriere exhaustivă și motivele specifice pentru fiecare modificare. Descrierea trebuie să compare în detaliu, pentru fiecare modificare, caietul de sarcini inițial și, după caz, documentul unic inițial cu versiunea modificată propusă.

Cererea respectivă este independentă. Aceasta conține toate modificările aduse caietului de sarcini și, după caz, cele aduse documentului unic pentru care se solicită aprobarea.

[...]

(2) Cererile privind o modificare minoră a caietului de sarcini în ceea ce privește denumirile de origine protejate sau indicațiile geografice protejate sunt înaintate autorităților statului membru în care se situează aria geografică a denumirii sau a indicației. [...] În cazul în care statul membru consideră că cerințele Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 și ale dispozițiilor adoptate în temeiul acestuia sunt îndeplinite, acesta poate înainta Comisiei un dosar de cerere privind o modificare minoră. [...]

Cererea privind o modificare minoră propune doar modificări minore în sensul articolului 53 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Aceasta descrie modificările minore în cauză, furnizează o descriere pe scurt a motivelor pentru care este necesară o modificare și arată că modificările propuse sunt considerate minore, în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) din

Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Aceasta compară, pentru fiecare modificare, caietul de sarcini inițial și, după caz, documentul unic inițial cu versiunea modificată propusă. Cererea este independentă și conține toate modificările aduse caietului de sarcini și, după caz, cele aduse documentului unic pentru care se solicită aprobarea.

Modificările minore menționate la articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 sunt considerate aprobate în cazul în care Comisia nu informează solicitantul în caz contrar în termen de trei luni de la primirea cererii.

O cerere privind o modificare minoră care nu este în conformitate cu al doilea paragraf al prezentului alineat nu este admisibilă. Aprobarea tacită menționată la al treilea paragraf al prezentului alineat nu se aplică unor astfel de cereri. Comisia informează solicitantul în cazul în care cererea este considerată neadmisibilă în termen de trei luni de la primirea cererii.

Comisia face publică modificarea minoră aprobată a caietului de sarcini care nu implică o modificare a elementelor prevăzute la articolul 50 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.”

- 9 Articolul 10 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 668/2014, intitulat „Cerințe procedurale privind modificările caietului de sarcini al unui produs”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) În cazul denumirilor de origine protejate și în cel al indicațiilor geografice protejate, cererea de aprobare a unei modificări care nu este minoră a caietului de sarcini al produsului se întocmește în conformitate cu formularul din anexa V. Respectivul cereri se completează în conformitate cu cerințele stabilite la articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Documentul unic modificat se întocmește în conformitate cu formularul din anexa I la prezentul regulament. Trimiterea la publicarea caietului de sarcini din documentul unic modificat duce la versiunea actualizată a caietului de sarcini așa cum a fost propusă.

[...]

(2) Cererile de aprobare a unor modificări minore, astfel cum se menționează la articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, se întocmesc în conformitate cu formularul din anexa VII la prezentul regulament.

În cazul denumirilor de origine protejate sau în cel al indicațiilor geografice protejate, cererile de aprobare a unor modificări minore sunt însoțite de documentul unic actualizat, dacă este modificat, acesta fiind întocmit în conformitate cu formularul din anexa I. Trimiterea la publicarea caietului de sarcini din documentul unic modificat duce la versiunea actualizată a caietului de sarcini așa cum a fost propusă.

În cazul cererilor care provin din Uniune, statul membru include atât o declarație potrivit căreia consideră că cererea îndeplinește condițiile prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 și de dispozițiile adoptate în temeiul regulamentului menționat, cât și trimiterea la publicarea caietului de sarcini actualizat. În cazul cererilor care provin din țări terțe, grupul în cauză sau autoritățile țării terțe anexează caietul de sarcini actualizat. Cererile care vizează modificări minore în cazurile menționate la articolul 6 alineatul (2) al cincilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) nr. 664/2014 includ trimiterea la publicarea caietului de sarcini actualizat, în cazul cererilor care provin din statele membre, și caietul de sarcini actualizat, în cazul cererilor care provin din țări terțe.

[...]”

- 10 O cerere de modificare minoră a caietului de sarcini al DOP „Comté” a fost aprobată printr-o decizie a Comisiei la 1 iunie 2018 (JO 2018, C 187, p. 7).

11 Potrivit punctului 5.1.18 din caietul de sarcini al DOP „Comté”:

„Mulgerea trebuie să se facă de două ori pe zi, dimineața și seara, la ore regulate, astfel că nu este posibilă utilizarea unui robot de muls. Utilizarea robotului de muls este interzisă.

[...]”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

12 La 8 septembrie 2017, ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation (ministrul agriculturii și alimentației) și ministre de l’Économie et des Finances (ministrul economiei și finanțelor) au adoptat un ordin de omologare a caietului de sarcini al DOP „Comté”, astfel cum a fost modificat la propunerea INAO, în vederea transmiterii caietului de sarcini respectiv Comisiei, spre aprobare, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 53 din Regulamentul nr. 1151/2012.

13 Această modificare a caietului de sarcini menționat, considerată minoră, avea ca obiect, printr-o mențiune adăugată la punctul 5.1.18 din acesta, interzicerea utilizării robotului de muls în producția laptelui destinat fabricării produsului Comté.

14 Prin cererea introductivă depusă la 16 noiembrie 2017 în fața Conseil d’État (Consiliul de Stat, Franța), GAEC Jeanninen a solicitat anularea ordinului din 8 septembrie 2017 menționat, în măsura în care omologhează această interdicție.

15 În condițiile în care această procedură era pendinte, Comisia, printr-o decizie publicată la 1 iunie 2018 (JO 2018, C 187, p. 7), a aprobat, în temeiul articolului 6 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul delegat nr. 664/2014, cererea de modificare minoră a caietului de sarcini al DOP „Comté” în discuție în litigiul principal, în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1151/2012.

16 În acest context, instanța de trimitere ridică problema dacă aprobarea de către Comisie, în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1151/2012, a unei cereri de modificare minoră a caietului de sarcini al unei DOP nu are drept consecință lipsirea de obiect a căii de atac formulate în fața sa împotriva actului prin care autoritățile naționale competente au transmis Comisiei noul caiet de sarcini care cuprindea respectiva modificare minoră în vederea aprobării ei.

17 În această privință, instanța de trimitere arată că această interpretare, care reiese din jurisprudența sa constantă, ar implica totuși să nu se statueze cu privire la legalitatea caietului de sarcini respectiv.

18 Instanța de trimitere ridică însă problema compatibilității propriei jurisprudențe cu dreptul Uniunii, în special cu articolul 47 din cartă, ținând seama de incidența pe care ar putea-o avea anularea unei decizii a autorităților naționale privind o cerere de modificare a caietului de sarcini al unei DOP asupra validității înregistrării efectuate de Comisie.

19 În aceste condiții, Conseil d’État (Consiliul de Stat) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 53 din [Regulamentul nr. 1151/2012], articolul 6 din [Regulamentul delegat nr. 664/2014] și articolul 10 din [Regulamentul de punere în aplicare nr. 668/2014] în legătură cu articolul 47 din [cartă] trebuie interpretate în sensul că, în ipoteza specifică în care Comisia [...] a admis cererea autorităților naționale dintr-un stat membru prin care se solicită modificarea caietului de sarcini al unei denumiri de origine protejate și înregistrarea [DOP], în condițiile în care această cerere mai face obiectul unei acțiuni pendinte în fața instanțelor naționale ale acestui stat, ele pot decide că nu mai

este necesar să se pronunțe cu privire la litigiul aflat pe rolul lor sau dacă, ținând seama de efectele asociate unei eventuale anulări a actului atacat asupra validității înregistrării efectuate de [Comisie], ele trebuie să se pronunțe cu privire la legalitatea acestui act al autorităților naționale?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 20 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1151/2012, articolul 6 din Regulamentul delegat nr. 664/2014 și articolul 10 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 668/2014 coroborate cu articolul 47 din cartă trebuie interpretate în sensul că, atunci când Comisia a admis cererea autorităților dintr-un stat membru prin care se solicită o modificare minoră a caietului de sarcini al unei DOP, instanțele naționale sesizate cu o acțiune privind legalitatea deciziei adoptate de aceste autorități în legătură cu cererea respectivă, în vederea transmiterii sale Comisiei, în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1151/2012, pot decide că nu mai este necesar să se pronunțe asupra litigiului pendinte în fața lor.
- 21 Trebuie arătat de la bun început că un caiet de sarcini pe baza căruia a fost înregistrată o DOP, în conformitate cu procedura prevăzută în acest scop la articolele 49-52 din Regulamentul nr. 1151/2012, poate face obiectul unei modificări cu respectarea prevederilor articolului 53 din regulament. La alineatul (2), acest articol operează o distincție între modificări „care nu sunt minore”, cărora li se aplică procedura prevăzută pentru înregistrarea unei DOP la articolele 49-52 din regulamentul menționat, și modificări „minore”, care sunt definite la articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din același regulament și care fac obiectul procedurii simplificate prevăzute la acest articol.
- 22 Este cert că în speță este vorba despre o decizie referitoare la o cerere de modificare minoră a unui caiet de sarcini, în sensul acestei din urmă dispoziții.
- 23 Pentru a aprecia incidența aprobării de către Comisie a unei asemenea modificări asupra acțiunii în anularea deciziei autorităților naționale referitoare la această modificare, care este pendinte în fața unei instanțe naționale, trebuie constatat că Regulamentul nr. 1151/2012 instituie o competență partajată a statului membru în cauză și a Comisiei (a se vedea prin analogie Hotărârea din 6 decembrie 2001, Carl Kühne și alții, C-269/99, EU:C:2001:659, punctul 50).
- 24 Astfel, Curtea a constatat că Regulamentul (CEE) nr. 2081/92 al Consiliului din 14 iulie 1992 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO 1992, L 208, p. 1), care prevedea o procedură de înregistrare ce corespundea în esență procedurii de înregistrare enunțate la articolele 49-52 din Regulamentul nr. 1151/2012, instituia un sistem de competențe partajate, în sensul că, în special, decizia de a înregistra o denumire ca DOP nu putea fi adoptată de Comisie decât dacă statul membru în cauză i-a adresat o cerere în acest scop și că o astfel de cerere nu putea fi făcută decât dacă acest stat membru a verificat dacă era justificată. Acest sistem al competenței partajate se explică în special prin faptul că înregistrarea presupune verificarea îndeplinirii unei serii de condiții, ceea ce necesită, într-o mare măsură, cunoașterea aprofundată a unor elemente specifice statului membru interesat, elemente pe care autoritățile competente ale acestui stat sunt cele mai în măsură să le verifice (a se vedea prin analogie Hotărârea din 6 decembrie 2001, Carl Kühne și alții, C-269/99, EU:C:2001:659, punctul 53, precum și Hotărârea din 2 iulie 2009, Bavaria și Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, punctul 66).
- 25 De asemenea, ținând seama de puterea de decizie care revine astfel autorităților naționale în acest sistem de competențe partajate, numai instanțele naționale au competența de a statua asupra legalității actelor adoptate de aceste autorități, precum cele privind cereri de înregistrare a unei denumiri, care constituie o etapă necesară a procedurii de adoptare a unui act al Uniunii, întrucât instituțiile Uniunii nu dispun în privința acestor acte decât de o marjă de apreciere limitată sau inexistentă, actele acestor instituții, precum deciziile de înregistrare, fiind, în ceea ce le privește,

supuse controlului jurisdicțional al Curții (a se vedea prin analogie Hotărârea din 6 decembrie 2001, Carl Kühne și alții, C-269/99, EU:C:2001:659, punctele 57 și 58, precum și Hotărârea din 2 iulie 2009, Bavaria și Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, punctele 70 și 71).

- 26 Rezultă că revine instanțelor naționale sarcina de a se pronunța cu privire la neregularitățile de care ar fi eventual viciat un act național precum cel referitor la o cerere de înregistrare a unei denumiri, adresând Curții, dacă este cazul, o cerere de decizie preliminară, în aceleași condiții de control cu cele rezervate oricărui act definitiv care, adoptat de aceeași autoritate națională, poate cauza un prejudiciu terților (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 decembrie 1992, Oleificio Borelli/Comisia, C-97/91, EU:C:1992:491, punctele 11-13, Hotărârea din 6 decembrie 2001, Carl Kühne și alții, C-269/99, EU:C:2001:659, punctul 58, și Hotărârea din 2 iulie 2009, Bavaria și Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, punctul 57).
- 27 Astfel, instanța Uniunii nu este competentă, în cadrul unei acțiuni introduse în temeiul articolului 263 TFUE, să statueze asupra legalității unui act adoptat de o autoritate națională, această constatare neputând fi infirmată de împrejurarea că actul în discuție se integrează într-un proces de decizie al Uniunii (a se vedea prin analogie Hotărârea din 3 decembrie 1992, Oleificio Borelli/Comisia, C-97/91, EU:C:1992:491, punctele 9 și 10).
- 28 Astfel cum a arătat domnul avocat general la punctele 51-59 din concluzii, această jurisprudență, asociată procedurii de înregistrare a unei DOP, poate fi transpusă în cazul procedurilor unei modificări atât minore, cât și neminore, descrise la punctul 21 din prezenta hotărâre.
- 29 În această privință, în ceea ce privește cererile de modificări neminore ale caietului de sarcini al unei DOP, la punctul 21 menționat s-a arătat că acestea sunt supuse, în temeiul trimiterii efectuate la articolul 53 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 1151/2012, aceleași proceduri precum cea aplicabilă înregistrării unei DOP.
- 30 În ceea ce privește cererile de modificări minore, precum cea în discuție în litigiul principal, care intră în domeniul de aplicare al articolului 53 alineatul (2) al doilea paragraf din acest regulament, ele sunt supuse, în temeiul dispozițiilor articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat nr. 664/2014 și al articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 668/2014, unei proceduri simplificate, însă în esență asemănătoare procedurii de înregistrare menționate, în măsura în care instituie și un sistem de competențe partajate între autoritățile statului membru în cauză și Comisie în ceea ce privește, pe de o parte, verificarea conformității cererii de modificare cu cerințele care reies din aceste regulamente, precum și din Regulamentul nr. 1151/2012 și, pe de altă parte, aprobarea acestei cereri.
- 31 Din cele ce precedă rezultă că, în conformitate cu jurisprudența amintită la punctul 26 din prezenta hotărâre, este de competența instanțelor naționale să se pronunțe cu privire la neregularitățile de care ar fi eventual viciat un act național privind o cerere de modificare minoră a caietului de sarcini al unei DOP, precum ordinul din 8 septembrie 2017 în discuție în litigiul principal.
- 32 În acest context, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, revine instanțelor din statele membre, în temeiul principiului cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE, atribuția de a asigura protecția jurisdicțională a drepturilor conferite justițiabililor de dreptul Uniunii, articolul 19 alineatul (1) TUE impunând, pe de altă parte, statelor membre obligația de a stabili căile de atac necesare pentru a asigura o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii (Hotărârea din 8 noiembrie 2016, Lesoochranárske zoskupenie VLK, C-243/15, EU:C:2016:838, punctul 50, precum și Hotărârea din 26 iulie 2017, Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591, punctul 29).

- 33 Această obligație impusă statelor membre corespunde dreptului la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești imparțiale, consacrat la articolul 47 din cartă, care constituie o reafirmare a principiului protecției jurisdicționale efective (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 iulie 2017, Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591, punctele 30 și 31, precum și Hotărârea din 26 iunie 2019, Craeynest și alții, C-723/17, EU:C:2019:533, punctul 54) și care este de altfel evocat, în privința procedurii de înregistrare, la articolul 49 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1151/2012.
- 34 Prin urmare, în speță, tocmai în temeiul acestui principiu trebuie stabilit dacă o instanță națională sesizată cu o acțiune împotriva unui act al autorităților naționale referitor la o cerere de modificare minoră a caietului de sarcini al unei DOP, în sensul articolului 53 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1151/2012, poate considera că nu mai este necesar să se pronunțe asupra litigiului pendinte în fața sa pentru motivul că Comisia a admis această cerere de modificare.
- 35 În această privință, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 58 din concluzii, deciziile autorităților naționale privind modificările minore nu sunt de competența exclusivă a instanței Uniunii, fiind acte autonome indispensabile pentru ca ulterior Comisia să se pronunțe asupra lor. Or, ținând seama de marja de apreciere foarte limitată de care dispune Comisia în această privință, deciziile autorităților naționale sunt cele care au luat cu adevărat în considerare toate elementele care justifică aprobarea acestor modificări ale caietelor de sarcini.
- 36 Rezultă că decizia prin care Comisia aprobă o asemenea cerere de modificare se întemeiază pe decizia pe care autoritățile din statul membru în cauză o iau în privința acestei cereri și, prin urmare, este în mod necesar condiționată de această din urmă decizie, aceasta cu atât mai mult cu cât marja de apreciere acordată Comisiei în cadrul acestei aprobări este în esență, astfel cum reiese din considerentul (58) al Regulamentului nr. 1151/2012, limitată la verificarea aspectului dacă cererea conține elementele necesare și nu este afectată de erori vădite (a se vedea prin analogie Hotărârea din 6 decembrie 2001, Carl Kühne și alții, C-269/99, EU:C:2001:659, punctul 54, precum și Hotărârea din 2 iulie 2009, Bavaria și Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, punctul 67).
- 37 În aceste condiții, faptul că o instanță națională sesizată cu o acțiune privind legalitatea unei decizii a autorităților naționale referitoare la o cerere de modificare minoră a unui caiet de sarcini al unei DOP consideră că nu mai este necesar să se pronunțe asupra acestei acțiuni pentru motivul că Comisia a aprobat această cerere ar compromite protecția jurisdicțională efectivă pe care această instanță este obligată să o asigure în ceea ce privește astfel de cereri de modificare.
- 38 *A fortiori*, lucrurile stau astfel cu atât mai mult cu cât procedura referitoare la o cerere de modificare minoră a caietului de sarcini, prevăzută la articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1151/2012, spre deosebire de cele prevăzute în privința unei modificări a caietului de sarcini care nu este minoră, nu prevede posibilitatea formulării unei opoziții la modificarea propusă. În aceste condiții, acțiunea privind legalitatea unei decizii a autorităților naționale de aprobare a acestei cereri de modificare minoră constituie singura posibilitate a persoanelor fizice sau juridice afectate de o astfel de decizie de a i se opune.
- 39 Anularea eventuală a unei asemenea decizii a autorităților naționale ar lipsi de temei decizia Comisiei și ar implica, în consecință, reexaminarea cauzei de către aceasta din urmă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 octombrie 2017, Global Steel Wire și alții/Comisia, C-454/16 P-C-456/16 P și C-458/16 P, nepublicată, EU:C:2017:818, punctul 31, precum și jurisprudența citată).
- 40 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1151/2012, articolul 6 din Regulamentul delegat nr. 664/2014 și articolul 10 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 668/2014 coroborate cu articolul 47 din cartă trebuie interpretate în sensul că, atunci când Comisia a admis cererea autorităților dintr-un stat membru prin care se solicită efectuarea unei modificări minore a caietului de sarcini al unei DOP, instanțele naționale sesizate cu o acțiune privind legalitatea deciziei adoptate

de aceste autorități cu privire la această cerere, în vederea transmiterii sale Comisiei, în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1151/2012, nu pot decide, doar din acest motiv, că nu mai este necesar să se pronunțe asupra litigiului pendinte în fața lor.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 41 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare, articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) nr. 664/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2013 de completare a Regulamentului nr. 1151/2012 și articolul 10 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei din 13 iunie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1151/2012 coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că, atunci când Comisia Europeană a admis cererea autorităților dintr-un stat membru prin care se solicită efectuarea unei modificări minore a caietului de sarcini al unei denumiri de origine protejate, instanțele naționale sesizate cu o acțiune privind legalitatea deciziei adoptate de aceste autorități cu privire la această cerere, în vederea transmiterii sale Comisiei, în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1151/2012, nu pot decide, doar din acest motiv, că nu mai este necesar să se pronunțe asupra litigiului pendinte în fața lor.

Semnături